

сти ѡмъ ги ѡ на двѣма та. Важи ми проче, който ѡ тѣа двѣма та ще го возлюбѣ повече;

44 Ѡговори Ѡимонъ, ѡ рече: мыслимъ, защо Ѡнъи на когото по много проети. Я Исусъ мѡ рече: правъ си ѡсудилъ.

44 И като се ѡбжрнѡ къ женѡ та, рече на Ѡимонѡ: видишъ ли тѣа женѡ: влѣзоухъ въ къща та. ти, ѡ ни вода на носѣ те ми не даде: а тѣа со слязы ми ѡблѣа носѣ те, ѡ съ косѡ та ѡ глава та си ги ѡтри.

45 Цѣлованѣе ми ты не даде, а тѣа ѡ каквѡто самъ влѣзнамъ, не престѡндѡ да ми цѣлува носѣ те.

56 Ты съ масло глава та ми не помаза: а тѣа ми помаза съ мѡро носѣ те.

47 И заради това ти говоримъ, прощѡватъ ѡ се много те грѣхове, защото е возлюбила много: а комото се прощѡва малко, по малко любви.

48 И рече ѡ: прощѡватъ ти се грѣхове те.

49 И начинахѡ Ѡнѡ, който седѣхѡ съ него да адматъ въ себеси: кой е тѡа, който ѡ грѣхове прощѡва;

50 И рече на женѡ та: вѣра та твѡа те спасе: ѡди си со здравѣе.

ГЛАВА ИГ

И по това послѣ ходѣше ѡ градъ въ градъ, ѡ село въ село, ѡ проповѣдоваше ѡ благовѣстѡваше царство то Бжѣе: ѡ дванадесе те оученицы съ него.

2 И нѣкои женѡ който бѣхѡ исцѣлѣли ѡ адхове злѣ ѡ болести: Марѡа коато се наричеше Магдалина, ѡзъ коато ѡзлѣзоха седмъ дѡволи.

3 И Иѡанна женѡ та нахъзѡна пристѡвникатъ Ирѡдовъ: ѡ Ѡвѡнна, ѡ дрѡги много, който мѡ слѡгъвахѡ ѡ свои те ѡмѣнѡа.

4 И като се стичеше много народъ, ѡ ѡтивахѡ при него ѡ сички те градове, рече съ прѣтча:

5 Излѣзе сѣтѣль да сѣе сѣме то си: ѡ като сѣеше, еднѡ паднѡ при пѡтъатъ, ѡ потѡпкасе, ѡ пѡтѡцы те небесны го покљѡвахѡ:

6 Я дрѡго паднѡ на камѣнь, ѡ като проникнѡ ѡзсѡхнѡ. защото немѡше влага.

7 Я дрѡго паднѡ по средѣ тѡриѣ то, ѡ понѣже порѡстохѡ зѡеднѡ (ѡ) тѡриѣ то оудавихѡ го:

8 Я дрѡго паднѡ на добра землѡ, ѡ ѡзникнѡ, ѡ сотвори плодъ стократѣнъ. Тѣа (прѣтчи) като говореше рече: който ѡма оуши да слѡша, нѣка слѡша.